

VVVVVVVVVVVVVVV
V PRIHETER V
VVVVVVVVVVVVVV

7 AUG. 1942

1280

2. Årgang.

P
MAPPE 21
EKSE 24-B
ÅR 1942
DAG
nr. 24.

Svenske synspunkter idag.

Norsk Tidend, regjeringens hovedorgan som kommer ut i London, svarer i en leder visse svenske kretser, som av os til har sett oss her i Norge i mild fornøring. Vi gjengir her en del av artikkelen som vi fullt ut slutter oss til. Kommentarer fra vår side avser vi for overflødig.
"Innenfor visse svenske kretser tales det om Nordens forente stater. Det dreier seg her om to retninger. Den mindre viktigste taler om et stats-samband mellom de nordiske land og felles utenrikspolitikk og forsvars-politikk med opp etholdelse av de nekkete staters sjølsterett. Den andre retning taler om en sambandstat med felles regjering, høyesterett, uten-riks- og handelspolitikk."

Vi kjenner ikke til hvor dyptgående disse retninger er i Sverige. Vi tror ikke de representerer ansvarlige kretser, men en kjenner alligevel det norske folk om enten at det vil oppgi sin fridom og sjølsterett som det har kjempet for både i 1905 og like før under krigen. En må huske på at det har foregått en forandrings i utenrikspolitikken under krigen. Norge har kommet me i krigen ved Tysklands overfall på landet. Vi måtte ta farvel med nøytralitetspolitikken og soltar. nå i kampen på liv og død sammen med de allierte. Denne allianse har også den største betydning for vår framtid. En kan ikke skape en nordisk sambandstat med så utsatte grenser som den ville få både i Norge, Danmark og Finnland uten å sikre oss slike grenser også ved avtaler med de makter som i dag er våre allierte. Norge må også bli et bindeledd for et tillitsfullt samarbeid mellom Sovjetunionen og Atlanterhavsmaktene. Det norske folket som kjenner for sin fridom og sjølsterett ønsker ikke en slik nordisk ørsrettethet, men å leve sitt liv som Atlanterhavssstat i et godt nordisk samarbeid. Hvis dette samarbeid skal bli godt, må det skje ved avtaler mellom de regjeringer som er sjølsterdige også som på grunn av regionale avtaler oppretter et samarbeid, og sammen med de nordiske land må også land som Holland og Belgia bli med. Det Norge idag kjenner og lurer for, må en i Sverige først og fremst gjelder hele Nordens framtid."

Dr. Arne Ording kom i sin utenriksdittakkronikk den 21/7 inn på det samme spørsmål. Han uttalte bl.a.: "Vi forstår Sveriges varskelige stilling og at den svenske regjering vil holde landet utafor krigen så lenge som mulig. Men det er uforståelig at en vil oppheve nøytralitetspolitikken til ideal når en vet at den har slitt feil og er årsaken til de ulykker som har rammet oss. Vi ønsker forståelse for vår motstand mot en nordisk isolering." Og Ording fortsetter videre: "Det har fra svensk hold vært antydet at den norske regjering er under press fra britisk hold. Denne feil skyldes vel at den svenske regjering lever under forhold som den mener også gjør seg gjeldende i London. Dette er ikke riktig. Vi har diskutert samarbeidet mellom Atlanterhavssstatene som vil sikre de små staters fred. Etter krigen må det utbygges et nærmere samarbeid mellom Sovjetunionen og de vestlige demokrater. Dette er de første forutsetninger for en stabil fred i Europa og det løser spørsmålene både for Sverige og Finland. Dette er vilkaret for at Finland kan opprettholdes som et fritt demokratisk land. Hvis Sovjetunionen skulle tape, ville Tyskland innlemme Finland som et ledd i den nye ordning og gennem dette også det svenske demokrati være dømt. Sovjetunionens kamp er derfor en av de faktorer som har resdet Sverige under krigen. Hele Nordens kamp utkjempes idag på de russiske sletter og det kommer an på denne kamp om krigen skal slutte i nær framtid, eller om vi skal få en langvarig krig. I begge tilfeller er krigens utgang viss, men en årelang krig ville være en fryktelig påkjennung for

"Times" har også i sin le ene artikkel drøftet spørsmålet om det norske arbeidet etter kriken og gir sin fulle tilslutning til det norske standpunktet.

"Stillin'en i Tyskland blir vvere for hver dag som går. Det blir henrettet "førstegener" hver dag, sørlig etter siste talen til Hitler 26/1 der han som kjent var med grove utfall mot tyske embetsmenn for ikke å være brattale nok. I Berlin blir det henrettet opp til 10 personer hver dag. Vi nordmenn føler absolutt ingen tilfro stillet hevntrang over disse mord, da det sikkert er de beste krefter og de ulykkeligste i det tyske folket som det går ut over. "Fortsættelsen" blir begitt av den svarteste nød. En kvinnelig funksjonær ved et innsamlingskontor ble henrettet for å ha tatt en ulltrøye, en vest og et par bukser, en arren kvinne ble halshugget for å ha tatt noen matvarer og en mann for å ha stjålet et par gummistøvler og noen kaniner. Disse eksemplene er hentet i fleng fra darske aviser som er nye friere enn de norske i så måte. Det kommer ut en rekke illegale aviser i Tyskland og en del sirkulerer også mellom soldatne i Norge. Flere er henrettet for å ha givet slik virsøhet.

Den franske nasjonaldag, 14. juli, ble trass i forbudet feieret flere steder. I Lyon var det virkelige demonstrasjoner som politiet ikke griide og slitte. Slike demonstrasjoner var det også i Marseilles, der demonstrantene ropte: Böd over Laval. Leve republikken. Fra frontene til Fronts nasistiske parti ble det sluttet med men, den og flere personer ble greppt. I London var det svære defileringer av frie franske styrker før general de Gaulle.

Quislings fetter Gunnar Quisling er amerikansk lege i Wisconsin. Han er nært tilknyttet amerikanske hær og har lovet fetter Vidkun et varmt gjensyn. Se vidt vi vet er Gunnar familienes eneste hvite får.

Særlige tyske skulster kommer i stadig større mengder fra Østfronten til andre og ørre tysk okkuperte land. I Balkanlanda er også si alle sjukhus oppatt og flere steder er skipene innretta som lasaretter. I Norden er de største forretningshusene tatt til militære sjukhus.

Vi er stadig uforsonlige kamp mot tyskerne og landssvikerne kan det norske folket ikke børe både dem stor skade, men også hjelpe sine allierte Sovjetunionen og England ved å holde troppestyrker salet i Norge som allors ville bli sendt til Østfronten. I Jugoslavia tvinger friskarrene tyskerne til å holde 20 hele divisjoner i landet foruten store italienske troppestyrker. I Frankrike må tyskerne holde 15 divisjoner. Sovjetunionen er nå som før hove fronten mot rassismen, og hver bedrift som nordmennene setter ut av funksjon, hvort militærtog som avsøres osv. er en direkte hjelpe til våre allierte russene. Og framfor alt må vi ikke gløme at også Norge er i krig med Tyskland. Den britiske regjering var lovlig registrert den 9/4. 1940 er ikke truet tilbake.

Transportproblemet blir stadig vvere for tyskerne. De stjeler lokomotiver, jernbanevogn og biler fra oss til sine militærtransporter. Busstrafikk er sterkt innstoppet. Det er ikke på tale å revirere private biler til de tyske militære. Flere steder er sjakter alt registrert.

Mottene skal ha den evne, cr det er, å kurve sine skipets undergang og komme seg sjøl i sin erdet for det sjøer. Det samme er tilfellet med mange rotter innen U.S. Det er en relativt U.S. folk som søker å redde seg, da de ikke hvor det bører hen. Vi skal nevne en del, sjøl om våre lesere sikkert har hørt det før. Innem politiet har vi politifritidsjene Storbua, Finn, Schöning (Shanghaischörning) og Clem. Av løsnehmer har vi lovver i Sør Smø og Abelvik i Breivik. U.S. le-snarren ligger i fjelle er arrestert. Samtlige mordte seg inn i U.S. for å få ha sine leid i fred og sjøre karriere. De har målt seg ut i jen. men de tar feil hvis de tror at deres svik dekked skal være platt.

Renegatens tragedie. Av alle daddingsmenn har renegaten, overløperen, alltid hvert sett på som den usleste, ikke bare av sine tidligere kammerater; men også av den fiende han har gått over til og arbeider for. Han får betale for sin judasgjerning, og når den er gjort, har hverken venner eller fiende bruk for ham mere. Som en ver annenrørsle bør arbeiderrørsla hatt sine renegater, som er et kapittel for sig sjøl. De har tiligg arbeiderrørsla i de "gode" dager for å skaffe seg sjøl et levebrød, en possessjon, for så å falle sine klassefeller i ryggen når kampen blir virkelig dødsens alvor. Det ror de skal redde sitt eget skinn, kanskje også sin egen posisjon, ved å gjøre rakkertjerneste for fienden. De kan spare seg. Når negeren har gjort sin plikt, blir også han offret. Arbeiderrørslas historie, først og fremst fra Tyskland sjøl, er ikke på slike døme. I norsk arbeiderrørsle står Håkon Meyer som et typisk døme. Han har alltid hvert kjent som en streber som passet vel på den politiske vinnrettning i norsk og internasjonal arbeiderrørsle. I de vanskelige ukene etter 9-4-1940 steg han fram som arbeiderrørslas "redningsmann" og forrådte den for arbeiderklassens og ledets fieder. Meyer reddet, om ikke sin posisjon, så i alle fall sitt eget skinn for en kort tid. Men hans judasgjerning er snart gjort. Han står snart sjøl fof fall og intet nytt svik kan redde ham lenger. Vi har fått höve til å se et brev som Meyer sjøl har skrevet til "minister" Lippestad, datert 27-6-1942 som vi gjengir her uten kommentarer. Det avslører for oss hele renegatens tragedie.

"Samtidig med skriv om arbeidsgivernes kontingenent til teaterarbeide, tillater jeg meg å sende Dem noen mer personlige ord. Jeg har nylig snt Dem et p.m. vedrørende organiseringen av tjenestemenn og arbeidere i offentlige yrker. Jeg hadde for en ukes tid siden en personlig samtale med innenriksminister Hagelin om saken, fordi jeg hadde et sterkt inntrykk av at han personlig mente at et samarbeid, en samenslutning mellom de utenforstående forbund vanskelig kunne skje under min ledelse. Han var ytterst olskverdig og hevdet at han personlig intet hadde imot min person, men at det hadde vært adskillige innvendinger i hans departement og adskilligforbitrelse over at det var dannet et forbund for de offentlige yrker uten at det i den forbindelse var samarbeidet med innenriksdepartementet. Det var vel et lignende inntrykk Fossum g jeg hadde for en måneds tid siden da vi var innkalt til ekspedisjonssjef Aalholm og byråsjef Getz til en konferanse om saka. Imidlertid ba innenriksministeren meg konferere med innenriksråd Dahl, han kunne jeg bare rokke pr. telefon, men også han ga uttrykk for at en i innenriksdepartementet mente at et samarbeid var avhengig av at en mann fra "den offentlige tjeneste" kom ispissem for det samlede forbund. Det har jo meg lenge vært klart at det var adskillig personlig uvilje med i saken. Jeg vil fastholde at jeg siden september 1941 har lagt ned et så intens og lojal arbeid i fagorganisasjonen som noen annen, men dette spiller jo liten rolle i slike tilfeller. Jeg har drøftet saken med Fossum, Rein og Erling Olsen og tross både jeg og de fleste av mine medarbeidere i Norsk Forbund for offentlige yrker med en viss bitterhet vil se at et skifte skal være resultatet av dette intense arbeidet, er jeg kommet til det resultat at en utskifting i løpet av høsten må være det rimligste. Jeg har ingen tro på at innenriksråden derved vil fåsitt håp oppfylt om å få "en sammenlende personlighet fra det offentlige", men kan et personskifte være til hjelp for en ordning, er det rimelig at det skjer. - Personlig kan jeg saklens ta fatt på et eller annet arbeid ved siden av teaterorganisasjonsarbeidet. Jeg har f.eks. lenge mist på at det må komme en sentral administrasjon av fagforbundenes eiendomer og da jeg til sine tider har administrert den største eiendommen i sitt slag i Oslo-Folketeateret og også ellers her en viss innsikt fra bygningskomitearbeid og administrasjon av Folkets hus, kunne jeg eventuelt ta fatt på å organisere dette i høst. Det er ikke noe serlig morsomt arbeid, men det bør bli gjort. Disse ting hadde jeg gjerne talt med Dem personlig on, men jeg har dessverre ikke hatt höve til å söke Dem i den siste tid, og jeg var litt nedfor så jeg måtte bort fra byen noen dager.

"Heil og sel. Håkon Meyer."

Nasistisk provokasjon. Vi har tidligere sagt at det ville bli gjort forsök fra nasistenes side på å splitte den nasjonale fronten i Norge. Et 1. st erlig forsök har vi kommet over nå i det siste. N.S. har begynt å gi ut "illegale" aviser de også. Vi har fått tak i nr. 1 av smussproduktet "Frihetskampen" fra juni i år. Det gir seg ut å være fra arbeiderhold. Polemikk mot "avisa" er unödvendig. Den er så altfor tåpelig og fyllet til at noen arbeider vil ta den alvorlig. Vi ber likevel folk være mørksom på den i andre leirer. Den oser nemlig av skitten agitasjon mot arbeidsgivere og lærer- og kirkefronten, ell slags "overklassesse" osv. Et typisk tegn på dens opphav er at "avisa" varmt går inn for arbeissambandet. Vi ber alle våre venner bringe denne nyhet videre. "Avisa" blir sendt "anonymt" i posten. Det er sannelig en pussig måte N.S. "opphever" klassekampen på.

Idrettsnytt. Det har gått med idretten som med alt det andre som blir nasifisert. Det hele går i opplösung. Etter den oppgave som overkikkadør Charles Hoff sjøl har gitt om idrettsarbeidet har det vært sjennomsnitlig 4 deltagere på hvert stevne N.S. har arrangeret i idretten. Karene har opplagt vært litt flaua over det magre resultatet, og for ei tid sia laget de en stor affære for å få full kontroll over alle idrettsklubbene. Klubbene fikk et brev fra forbundet som lød slik: "Da Oslo idrettskrets nå må komme til en løsning av idrettsklubbenes holdning overfor Norges Idrettsforbund, forlanger vi at styret undertegner en av nedenstående erklæringer. med idrettslig hilsen Robert Meyer, Oslo idrettskrets, sekretær". Det fulgte så to erklæringer. Den ene gikk ut på at klubbstyret skulle gi sine medlemmer høve til å drive og lede idrett under Norges Idrettsforbunds ledelse. Den andre erklæringen var at klubbstyrets medlemmer stilte sine plasser til disposisjon. Den skulle underskrives i tilfelle styremedlemmene nektet å skrive under den første. Men det gikk ikke så greit. Klubbstyrene sa at de aldri hadde nektet noe medlem å drive idrett under idrettsforbundets ledelse. Det stod enhver fritt. Og overlate sine styreplasser til nasister, gikk de ikke med på. Og nå er idrettsforbundet i beit på nytt.

Svensker i Amerika med en rekke kjente svenskamerikanere i brodden har gått i gang med en større innsamling til Norge. D.v.s. det Norge som er i krig med nasismen. Innsamlingen har fått navnet "Wings for Norway" (vinger til Norge) og blir ledet av Tage Palm, Elsa Brandström-Ulrich, Eric Ericsson og Harald Heiström. Det første mål er å få inn 300.000 dollars. "Wings for Norway" er vårt svar på de lidelser som det norske folket har måttet utstå og et uttrykk for vår dype beundring for Norges utesirrde ånd", sier formannen Tage Palm i et opros.

"Orden, rettferd, fred". N.S. er som kjent et nasjonalt parti som står over såvel dei jødisk-marxistiske klassekamppartier som de plutokratiske borgelige partier. Det kom til makten for å rydde opp blant ~~medlem~~ de korrupte partipolitikerne som satt i vellönte dobbeltstillinger og bare tenkte på sin egen pung. I landets største kommune har de bl.a. ryddet opp slik: Generaldirektør Indrebø ved Lysverkene ble avsatt, da stillingen var overflødig. Straks etter ble en viss herr Lippesstad generaldirektør. Han var der riktig nok bare en gang i måneden og hevet sin beskjedne lønn på kr. 1.500. Så ble han minister og måtte ha kr. 18.000 for det + 30.000 til "representasjon", litt til bil osv. Da Fritz Jensen ble ordfører, ble lønna satt opp fra 8.000 til kr. 24.000,- ved sia har han lønn i Chria. Bank og Kreitkasse med 18.000 og er styremedlem i Oslo Sporveier og i Lysverkene med fast lønn begge steder. Professor Klaus Wansen har også bare 3 gasjer, professorgasjen, formann i Vinmonopolets styre og i kinostyret. Kanskje har han en liten skjørv som varaordfører også. I "Fylkesfører" Trondsen har bare en liten bistilling som formann i Oslo Sporveier med kr. 8.000. En viss "advokat" Thorser, tidl. formann og underslager i Unge Høyre med 7 mndrs. fengsel og tap av sakførerbevilling ble utsatt på Iciegårdskontoret med 600 om måneden. Dette var jo litt i sørueste laget for en slik dyktig mann, og stillingen ble så gjort om til direktørstilling med kr. 14.000 i gasje.

LIVMER VIDERE. NEN PASS OP! FOR ABCIVERE.